Doğan Kardeş

SAYI 32 4 AĞUSTOS 1975 150 KURUŞ

Cancan ile afacan

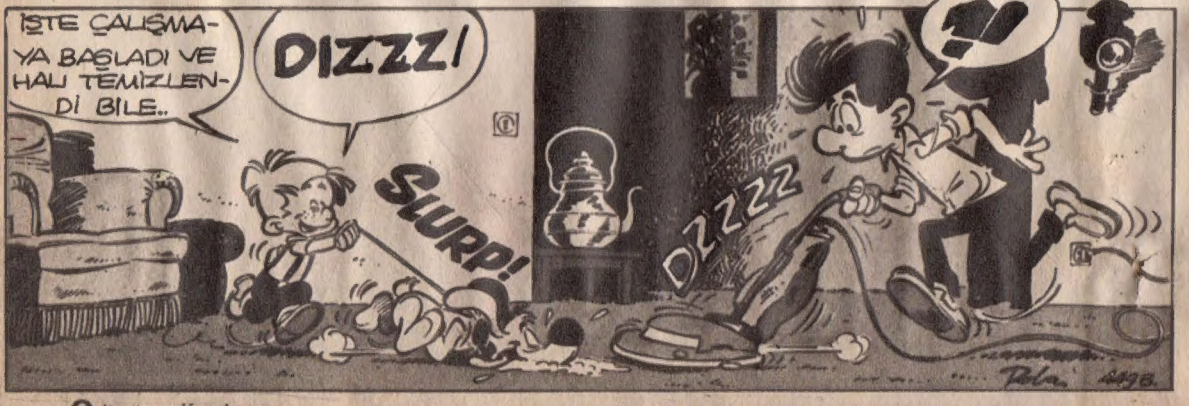

NEŞE İLE AYŞE

Yazan : ENGİN KÖSEOĞLU

MİNİ MASAL

BİR varmış, bir yokmuş. Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde bir padişahın Ayşe ile Neşe isminde birbirine çok benzeyen iki kızı varmış.

Neşe ile Ayşe büyüdükçe huyları da değişmeye başlamış. Neşe ne kadar hoş görür, neşeli olmuşsa Ayşe de o denli karamsar olmuş. Her şeyi kendine dert edinir, ağlar, üzülür, sonra da:

— «Beni kimse sevmiyor. Hepiniz Neşe'yi seviyorsunuz» diye yakınır dururmuş.

Zavallı padişah Ayşe'yi bu huyundan vazgeçirmek için ülkenin en akıllı, en bilge insanlarını sarayına davet edip onlardan akıl danışırmış. Ama kimse bir çare bulup Ayşe'nin yüzünü güldüremiş. Sonunda padişah, sarayındakilere:

— «Bundan böyle Ayşe ile Neşe'ye aynı şekilde davranacaksınız. En küçük bir ayırım yapmayacaksınız» diye emir vermiş.

Padişahın buyruğuna kim karşı çıkabilir ki? Saraydakilerin hepsi padişahın emrini yerine getirmiş; ama bu da Ayşe'yi mutlu etmeye yetmemiş. Gel zaman git zaman bilge bir gezgin saraya konuk gelmiş. Padişahı çok üzgün görünce nedenini sormuş. Padişah da:

— «Ah... ah... hiç sormayın. Bir kızım var. Yüzü gülmez. Derdi nedir kimse bilmez» demiş.

Gezgin:

— «Padişahım izin veriniz, bir ay sarayınızda konuk olayım. Belki kızınızın üzüntüsünün nedenini çözebilirim» demiş. Padişah da razı olmuş. O günden sonra gezgin, Ayşe ile Neşe'yi gizlice izlemeye başlamış. Bakmış ki her ikisi de gece yatmadan önce yastıklarının altından birer defter çıkarıp bir şeyler yazıyorlar. Sabahleyin de yazdıklarını okuyup öyle kalkıyorlar. Gezgin; bir gece Ayşe ile Neşe uyuduktan sonra defterlerini alıp okumuş. Bir de ne görsün? Neşe defterinde kendisine yapılan iyiliklerden, yardımlardan söz ederken, Ayşe yalnız kendisine yapılan haksızlıkları yazmamış mı?

Ertesi gece gezgin Neşe'den izin alıp onun defterini Ayşe'nin yastığının altına koymuş. Sabah olunca Ayşe gene defteri yastığının altından alıp okumuş. Saraydakiler iki kardeşe de aynı davrandıkları için Ayşe yazılanları hiç yadırgamamış. Kendisine yapılan iyilikleri hatırladıkça yüzü gülmüş. Öyle sevinmiş, öyle sevinmiş ki başlamış sevincinden şarkı söylemeğe.

Padişah, Ayşe'nin şarkı söylediğini işitince kulaklarına inanamamış. Hemen bilge gezgini çağırtıp ona bunu nasıl başardığını sormuş. Gezgin:

— «Padişahım» demiş. «Hayat ayna gibidir. Ona gülerek bakarsak o da bize güler yüzlü görünür. Ayşe, hayatın yalnız kötü yanını düşündüğü için mutsuz olmuş.»

Padişah Ayşe'yi çağırıp ona:

— «Bundan sonra defterine yalnız iyi şeyler yazmasını, kötülükleri unutmaya çalışmasını tembih etmiş.

Fındık faresi son derece aç gözlüdür. Daima yiyebileceğinden ve kapasitesinden çok daha fazla yiyecek toplar. Gözü hiç bir zaman doymaz...

İNSANLARIN MİNİK DÜŞMANI FARELER

FARELER ve sıçanlar, en geniş nüfuslu memeli hayvanlardır. Aynı zamanda memelilerin en minik boylu üyeleridir de!.. Fakat, kabul etmek gerekir ki, yaptıkları zararlar, boylarıyla ölçülemeyecek kadar büyüktür. Yalnız koca bir tahıl tarlasını, yeni yetişen ağaçları ve fidanları yok etmekle kalmaz, taşıdıkları mikroplarla da etrafa ölüm saçarlar. Tabii, evlere, dükkânlara girerek yiyeceklere yaptıkları zararları da unutmamak gerekir.

Aslında, en zararlı olan cins, kahverengi iri farelerdir. Bunlar, veba ve tifüs hastalıklarını yayarlar.

Evlere girip köşe bucak gizlenen farelerin yaptığı zararlar da, anlatmakla bitmez. Bu fareler, duvardan duvara kemirip kendine yol açar ve böylece ağzına kadar dolu bir kilere veya mutfağa ulaşmayı düşler. Ulaşınca da, arkasında işe yarar tek bir lokma bırakmaz. Bir evde farenin varlığı, duvardaki tıkırtılarla kolayca anlaşılır.

TARLA FARESİ

Tarla faresi ise, en minik boylu farelerdir. Adından da anlaşılacağı gibi, tahıllardan pek hoşlanır. Dişi tarla faresi, yuvasını özenle hazırlar. Uzun otları, yaprakları ve samanları örerek, hazırladığı yuvasının içini, çiçeklerle süsler. Yazın tarlalarda yaşayan bu fareler, kışın tam olarak uykuya yatmadıklarından, çiftliklere, ağıllara sığınırlar. Bu küçük farecikler, sarımtrak kahverengi tüyleri ve vücutlarının alt kısmında bembeyaz tüyleriyle pek şirin hayvanlardır. Ama, tabiî onların bu şirinliğine aldanmamak gerekir. Hele çiftçiler, farelerden çok çekinirler.

Fındık faresi de az şirin değildir! İri gözleri fıldır fıldırdır. Karanlıkta bile ağaçlara kolaylıkla tırmanabilir. Çok hareketlidir. Hele açgözlülüğü!.. Genellikle, yiyebileceğinden çok daha fazla toplayıp götürür.

Fareler, çok çabuk çoğalırlar. Bu yüzden bulundukları yeri çok kısa zamanda işe yaramaz hale getirebilirler. Öyle ya, yeni doğan bir fare, henüz 6 haftalıkken, yavru doğurabilir. Farelerin asıl vatanlarının Orta Asya olduğu kabul edilir. Fakat insan toplulukları bütün dünyaya yayıldıkça, fareler de insanlarla beraber Orta Asya'dan çıkarak dünyanın her köşesine ulaşmıştır. İnsan topluluklarının yaşadığı her yerde, fareye rastlamak mümkündür.

Mehmet Ali & Akşamsefası

SİHİRLİ AYAKKABI

3

BİLLY DANE SANTRAFOR OYNUYORDU.

TANRIM TAKIMDAYIM...

HANTON ORTA İYİ TAKIM.. LİG LİDERİ BU SENE..

BINGLEY RD. JUNIOR SCHOOL
TEAM to play Hanton Rd. School

Goal ..... Dennis Cobern
L. Back .... Robert Vine.
R. Back .... Bob Baker.
L. Half .... Ted Tate.
C. Half .... Jim Todd.
R. Half .... John Miller.
O. Left .... Billy Thomson.
I. Left .... Dennis Smith.
C. Forward ... Billy Dane.
I. Right ... George Jones.
O. Right ... Sid Gregory.

BİLLY EVE GELDİĞİNDE BABAANNESİNE MÜJDEYİ VERDİ!

BABAANNE TAKIMDAYIM. HEM DE SANTRAFOR OYNAYACAĞIM...

ÇOK GÜZEL.. BAK MABADA BİR KİTAP VAR. TAVANARAĞINI TEMİZLERKEN BULDUM VE SAKLADIM...

TANRIM, BOMBACI KEN'İN HAYATI... HERŞEYİ ÖĞRENEBİLİRİM BU KİTAPTAN..

DEAD-SHOT KEEN

THE LIFE OF A GREAT FOOTBALLER

BİLLY HER ZAMANDAN ERKEN YATTI

BEŞ YÜZÜN ÜZERİNDE GOL ATMIŞ.. 28 TANE DE MİLLİ MAÇLARDA. 22 TANE BEYNELMİLEL KUPA KAZANMIŞ..

BOMBACI DOĞUŞTAN FUTBOLCU OLMASINA RAĞMEN, ÇOK ÇALIŞIRDI.. ŞUT.. PAS.. VE KAFA VURUŞLARI İÇİN NE KADAR İYİ OLURSA OLSUN, KENDİ TATMİN OLMAZDI...

BEN DE SIKI ÇALIŞACAĞIM.. ONUN YAPTIĞI HERŞEYİ YAPACAĞIM.. MADEM AYAKKABILARINI GİYİYORUM.. ONLARA LAYIK OLMALIYIM..

CUMA AKŞAMI BAHÇEDE BİR HEDEF YAPTI..

HAYRET! BİR KERE BİLE VURAMADIM HEDEFİ...

TEKRAR TEKRAR DENEDİ..

GARİP BİRŞEY ACABA KİTAPTA BOMBACININ BAZEN KÖTÜ VURMASI HAKKINDA BİRŞEY VAR MI? BİR BAKAYIM!

EVET.. SAYFA YİRMİ BEŞ DE...

BAZEN BOMBACININ ŞUTLARI ÇOK BOZULURDU. BİR KEREĞİNDE 5 MAÇ ÜSTÜSTE GOL ATAMADI.

DEAR SIR

Mehmet:Ali & Akşamsefası

TUĞRUL ŞENER

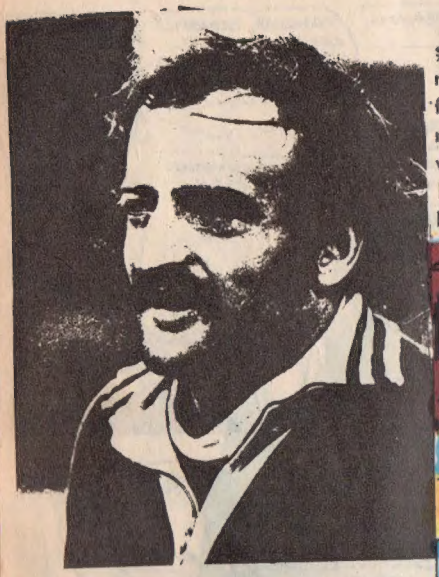

Bandırmaspor'dan Beşiktaş'a gelişini bir çokları yadırgamıştı. Ama genç futbolcu olağanüstü çalışmalarının ürününü almış ve kısa zamanda Kara - Kartallar'ın ve Millî Takım'ın forveti olmuştur.

NİHAYET UYKUYA DALDI...

YUUUHH....

ERTESİ GÜN HANTOR ORTA OKULUNDA...

HAYDİ GİT SOYUN BİLLY.. DİĞERLERİ GELMİŞLER BİLE BİR KAÇ GOL ATMALISIN BUGÜN..

PEKİ EFENDİM...

OYUNCULAR SOYUNURKEN AKLINA BİR ŞEY GELDİ BİLLY'İN..

BOMBACININ KAFA VURUŞLARI HAKKINDA KİTAPTA BİR ŞEY VAR MI ACABA?

BOMBACIYA AİT KİTABIN SONLARINA DOĞRU...

BOMBACININ FORMDAN DÜŞTÜĞÜ ZAMANLAR BİLE KAFA VURUŞLARIYLA BÜTÜN KALECİLERİN KORKULU RÜYASIYDI...

BÜTÜN HAFTA KAFA VURUŞU ÇALIŞTIM.. BEN DE BOMBACI GİBİ KAFAYLA GOL ATARIM.. ŞANSLI OLMALIYIM....

BOMBACININ AYAKKABILARI ŞUT ATMA KABİLİYETLERİNİ BİR ZAMAN İÇİN KAYBETTİKLERİ HALDE BİLLY'İ POZİSYONLARA SOKUYORDU...

KALEDEN ÇOK UZAKTAYIM.. AMA POTİNLER BENİ BURADA TUTUYOR..

KALECİ TOPU YUMRUKLA UZAKLAŞTIRDI...

DEMEK, BUNUN İÇİN AYAKKABILAR BENİ BURADA TUTTU.. BOMBOŞUM BURADA...

TOPA ÇOK SERT BİR KAFA VURDU, AMA..

EL..

PENALTI..

SEN AT BİLLY SEN SERT VURUYORSUN TOPA.. ATMALISIN BU PENALTIYI...

ATMALIYIM! RÜYALARIM HAKİKAT OLUR AMUTA ATARSAM! ÇOK KÖTÜ OLUR BENİM İÇİN...

(DEVAMI VAR)

KILICIN YOLUNDA KENDO

KARETE, judo ve kung - fu seneler geçtikçe geliştirilmelerine rağmen yine de hâlâ ilk devirlerdeki orijinal formlarını muhafaza ediyorlar. Oysa ki KENDO, «Kılıç gibi» çok değişik bir asıla sahipti. Bu silâhlı bir dövüşten oluşturulmuş bir spordu. «Kılıcın yolunda» çok önemli bir deyiş idi Samurai savaşçısının yaşamında. Bu deyiş kılıcına karşı olan tapma derecesindeki duyguları özetliyordu. Bir Samurai için iki eliyle kullandığı geniş kılıcı yalnız bir dövüş âleti değil, kendi savaş tekniği kadar önemli idi. Bu kılıç bir ailenin en önemli ve babadan oğula kalan en şerefli eşyası olur ve bir ruh taşıdığına inanılırdı.

Japonya'da bir kılıç yaptırmak çok önemli bir olaydı. İşçilik iyi oldukça fiyatının katiyen önemi yoktu. Fakat Samurai en iyi kılıca nasıl karar veriyordu? Genellikle yeni bir kılıç çok zor sınavlardan geçirilirdi. Ünlü bir savaşçının bir kılıç almak için 13'üncü asırda birçok kılıç ustalarının tezgâhlarını dolaştığı söylenir. Rivayete göre yine bir kılıç yaptırmak isteyen bir Samurai savaşçısı ilk gittiği kılıç tezgâhında büyük saman yığınlarını keserek kılıçları denetmişler. Bir başkasında da kılıçlarla birçok zırhları parçalatmışlar. Hatta bir kılıç ustası da hapishanede ölüme mahkûm bir suçlu getirerek savaşçının hakikî bir insan kafası keserek kılıcını denemesini sağlamış. En sonunda savaşçı çok ünlü kılıç ustası Muramasa'ya uğramış. Muramasa, çok makbul olan en keskin kılıçları yaparmış. Savaşçı kılıçlarını denemek isteyince onu alıp bir dere kenarına götürmüş. Savaşçı şaşkın onun ne yapacağını seyredermiş. Kılıç ustası kılıcını keskin tarafı akıntıya karşı olmak üzere derenin dibine saplamış. Bir müddet sonra akıntıyla gelen bir yaprak yavaş yavaş kılıca doğru gelmiş ve kılıcın keskin tarafına deyince ikiye bölünmüş.

Belki bu hikâye zaman geçtikçe anlatıla anlatıla biraz değişmiş olabilir, fakat şunu kati olarak biliyoruz ki, Muramasa'nın

«Bir zamanlar savaş alanlarını titreten Samurai Savaşçıları' nın keskin kılıçlarıyla yaptıkları düellolardan esinlenilerek yaratılan yeni ve daha yumuşak sporda, bambu kamışından yapılmış kılıçlar kullanıldı.»

günlerinde kılıç ustaları dünyanın en iyi, en keskin kılıçlarını yaparlardı. Avrupalıların kılıçları o zamanlar sivri uçlu olup batırılarak kullanılırdı, çünkü keskin kılıç yapmak çok zor işti. Bu yüzden doğu kılıçları, Avrupalıları çok şaşırtıyordu. Avrupalılar da keskin kılıç yapmaya çalıştılar. Fakat eğer kılıcın keskinliğini koruyabilmesi için sert yapılırsa, elâstikiyeti olmuyor ve savaş ânında kırılıyordu. Buna karşılık yumuşak yapıldığı takdirde kolayca körleniyordu. Aslında Japon kılıç ustaları, kılıçlarını yumuşak ve sert metalleri kat kat sandviç gibi kullanarak yapıyorlardı. Böylelikle kılıçlar hem esnek oluyor, hem de keskinliklerini hiç kaybetmiyorlardı.

Eski bir Japon basmasından alınan bu resimde iki Samurai'nin bir ölüm kalım savaşı görülüyor.

Fakat bu metal sandviçini hazırlamak aylarca süren çok zor bir işti. Metallerin birbirine kaynamasını sağlamak için uzun uzun dövmek gerekirken keskin kenarın zedelenmemesi için de su verirken çok dikkat edilirdi.

Japon tarihinde kılıç bütün Samurai savaşçılarının Budizm' in bir çeşidi olan Zen dinine geçmesiyle önem kazandı. Kılıç artık dinî bir sembol olmuş ve Kenjutsu denilen kılıçla savaşma tekniğini öğreten okullar açılmıştı. Dinin etkisiyle Kenjutsu bir savaş tekniğinden çok bir spor olmaya başladı 18'inci yüzyıla doğru. 18'inci yüzyılda bu sporu yapanlar kendilerini koruyucu giysiler giyip keskin kılıçlar yerine «Şinai» denilen bambu kamışından yapılmış kılıçlar kullanmaya başladılar.

Bu sporun adına Kendo denildi ve bir ara Japon okullarında okutuldu. 1928'de de Japon Kendo Federasyonu kuruldu.

Eski bir Japon kılıç ustası Samurailerin kullandığı ünlü kılıçlardan birini dövüyor.

Kendo yapanlar bel ve göğüs kısımları kuvvetlendirilmiş çadır bezinden giysiler, başlık ve eldivenler giyerler. Karşılaşmalar 9 - 10 metrekarelik bir alanda yapılır ve vücudun sağ ve soluna, başın üstüne, sağ ve sol bileklere ve boğaza vuruş yapan puan alır. İlk iki puanı alan karşılaşmayı kazanır. Fakat vuruş yaparken bağırarak vuruş yaptığı bölgeyi belirtmesi gerekir.

YÜZÜNCÜ MANTAR CÜCESİ

FAKAT..

...TAKAF.

!

!

FAKAT BU BENİM!..

UB TAKAF !MİNEB

AAA!

!AAA..

AMAN!

!NAMA

ÖF NEYSE KAYBOLDU!.

EBYEN FÖ .!UDLOBYAK

RÜYA GÖRDÜM HERHALDE!

MÜDRÖG AYÜR !EDLAHREH

NE BİÇİM ŞEY KÖVE DÖNEYİM.

YEŞ MİCİB EN ...YİMENÖD EYÖK

NASRETTİN HOCA

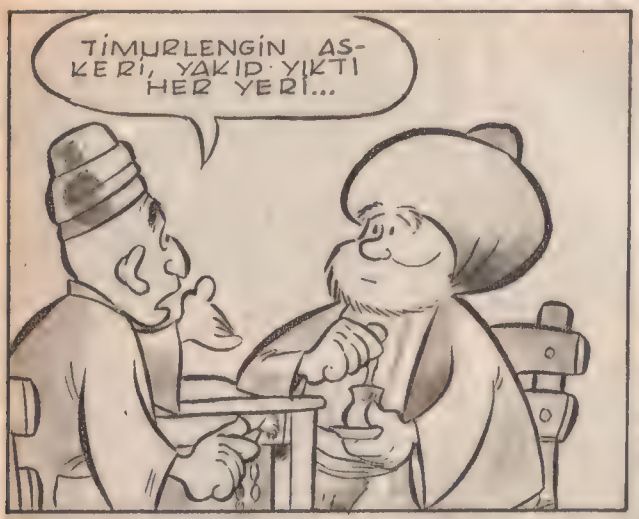

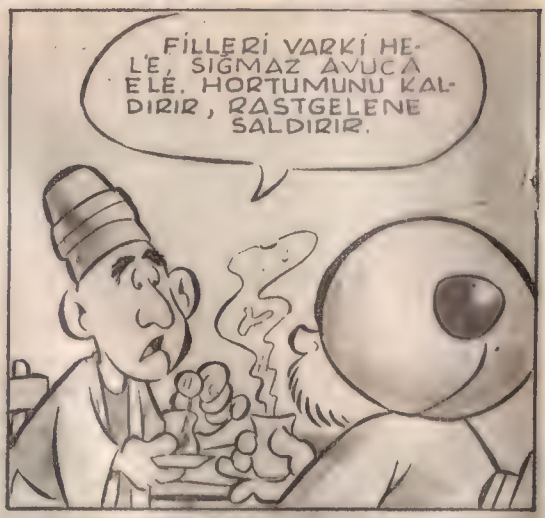

Timurlenk'in FİLLERİ

çizen: EROL ARISAL

SERDENGEÇTİLER

Yazan : Midhat SERTOĞLU

1646 yılında, Girid savaşı sırasında Türk ordusu Serdar Deli Hüseyin Paşa'nın kumandasında olarak Retmo kalesini kuşatmış bulunuyordu.

Retmo, sağlam bir kaleydi. Deniz kıyısında yapılmıştı. İç kalesi, yüksek ve yalçın bir kayanın üzerinde kurulmuştu. Dış kalesi, Tophane'den Haliç Sütlüce'sine kadar olan bir alanı kapsamaktaydı.

Kale duvarları gayet yüksek ve sarp, aynı zamanda geniş ve sağlamdı. Önünde derin bir hendek ve üç adam boyunda dış hisarı bulunuyordu. Bu hisarın önünde gemi serenlerinden kazıklar dikilmiş ve önüne ikinci bir sıra hendek kazılmıştı. Bu hendeğin önünde de mükemmel tabyalar sıralanmıştı. Ayrıca düşman donanması kalenin iki tarafına demir atıp toplarıyla tabyaların önünü ateş altına alabilecek şekilde yerleşmişti. Türk Ordusu, bütün bu güçlüklerine rağmen kaleyi kuşatmıştı.

Kendisine son derece güvenen düşman, hemen Türk siperlerine saldırdı. Ancak, iş kılıca dayanınca çabucak bozularak yine kaleye çekildi ve donanma ile kaleden Türk siperlerine yağdırdığı mermilerle bu bozgunun acısını çıkarmaya çalıştı.

İki gün sonra düşman bir saldırı denemesinde daha bulundu. Dört bin kişi bir anda kaleden çıkarak siperlere yürüdüler. Maksatları bir baskında bulunmaktı. Lâkin, Türkler'i habersiz avlayamadılar. Serdengeçti gazileri siperlerden fırlayıp düşmanı kılıçlarıyla karşıladılar. Göğüs göğüse süren kanlı bir boğuşmadan sonra düşmanın tekrar yüzü döndü. Ancak Türkler, bir yan saldırı ile arkalarını sardıkları için onları bu sefer ellerinden kaçırmadılar ve vura vura kırdılar.

Türkler, bundan sonra toprak sürerek siperleri kaleye doğru ilerlettiler ve düşmanın mermi yağdırmasına aldırmadan dört günde kalenin dibine vardılar.

Ramazan ayının sekizinci gününe rastlayan 18 ekim günü, gaziler helâlleşip ölüm eri olarak daha güneş doğarken kaleden yağmur gibi yağan top ve tüfek mermilerine, ok ve taşlara bakmayıp siperlerden fırladılar ve hendeği aştılar. Serdengeçti ağaları durmadan bağırıyorlardı:

— Koman kurtlarım, koman gazilerim. Bugün kerbelâ günüdür. Kâfirden şehitlerimizin intikamını alma günüdür.

Mehterhaneler muhteşem bir ahenkle ortalığı inletiyor, Türk topları gürleyerek Retmo kalesinin hisarlarını dövüyor, şehitliğe susamış Serdengeçtiler, gibi güle oynaya ölümün kucağına gidiyorlardı.

O gün hendek boydan boya zaptedildi. Ertesi günü çitler ve sepetlerle toprak sürülüp en dış duvarın önü dolduruldu. 20 ekim günü savaş yeniden başladı.

Türk azim ve imanı Retmo kalesinin yalçın duvarlarıyla çarpışıyordu. Bu sağlam duvarlar gerçi toplara dayanıyorlardı, lâkin Türk saldırısına dayanacakları şüpheliydi.

Düşman, kuduzca savunuyordu. Yalnız askerler değil, bütün şehir halkı kale duvarlarına çıkmış, ellerine geçen her şeyi aşağıya atarak topla, tüfekle, ateşle savunmaya katılıyorlardı. Serdar Deli Hüseyin Paşa, savaşın en kızgın yerinde elinde bir ok yayı bulunduğu halde korkusuzca gazileri savaşa teşvik ediyor, onları coşturuyordu.

Bu kale bugün alınmazsa belki bir daha alınamazdı. O zaman Deli Hüseyin Paşa, Serdengeçtiler'in arasına doğru ilerledi ve kendi yetiştirmelerinden Rumeli Serdengeçti Ağası İbrahim Ağa'nın sırtına elindeki yayla vurarak bağırdı:

— Ne dursun?.. Yürü!

İbrahim Ağa silkindi ve:

— Ne ola sultanım!

Diye fırladı. Onun bir ok gibi uçarak bütün engelleri aştığını, kaleye tırmandığını gördüler. Yukarıdan yağan ölüm yağmuruna rağmen bir anda kalenin üzerine çıkmış, bayrağı dikip ezan okumaya başlamıştı. Gaziler bir çığ gibi yürüdüler; burçlara bayraklar diktiler.

DEĞİRMENİN ESRARI

Yazan: Hadi BESLEYİCİ

AKSA güneş batmış ortalık yavaş yavaş kararmaktaydı. Çiftliğin jeneratörü homurtu ile çalışmaya başlamış, elektrikleri yakmışlardı. Musa Dayı çıkageldi. Gözleri hayretle büyümüş, korkudan yüzünün rengi atmıştı. Raşit Bey onun olanları öğrenmiş olduğunu anladı:

— «Musa Dayı, bana yukarıdan tüfeğimi getir, sen de yanına silâh al, Hamo'ya da haber ver. Çocukları arayacağız,» dedi.

Musa Dayı, bir tek söz söylemeden çiftlik binasına koştu. Haber çabucak duyulmuştu. Onlar Hamo'ya haber vermeye gerek kalmadan Hamo yanında iki kişiyle gelmişti. Her üçü de silâhlıydı. Ellerinde güçlü elektrik fenerleri vardı.

Hamo:

— «İzin verirseniz çocukları aramaya çıkıyoruz,» dedi.

Raşit Bey:

— «Bekleyin, biz de geliyoruz,» dedi. Birazdan Musa Dayı elinde iki tüfekle geldi. Tüfeklerden birini Raşit Bey'e uzattı. Raşit Bey, tüfeği aldıktan sonra başıyle «gidiyoruz» işareti yaparak yürüdü. Ötekiler onu izlediler.

Değirmenin bulunduğu vadiye geldiklerinde gece bastırmış, yöreyi koyu bir karanlık kaplamıştı. Beş kişinin fenerlerinden çıkan güçlü ışıklar kayalara, tepelere dağılıyordu. Bazan bir taşın arasından «Pıırr» diye uçan bir gece kuşu gecenin sessizliğini bölüyordu. Sonunda değirmene geldiler. Değirmenin çevresini, içini araştırdılar, fakat çocuklardan her hangi bir iz yoktu. Bu kez eve doğru yöneldiler. Kapı kilitliydi. Bu kilit her zaman asılı duran paslı kilitti. Açmak için uğraştılar, fakat açılmadı. Çocukların bu eve girmeleri olanaksızdı. Bununla birlikte Hamo, yanında bulunan gençlerden kendisine omuz vermelerini istedi. Amacı yan pencereden evin içine göz atmaktı. Gençlerden biri eğilerek Hamo'yu sırtına, sonra da omuzuna aldı. Hamo gencin omuzuna basarak ayağa kalktı. Ell pencere kenarına yetişemedi. Bunu gören gençlerden ikincisi:

— «Siz kıpırdamayın, ben ikinizi de kaldıracağım,» dedi. Eğilerek arkadaşının iki bacağı arasından başını sokup, yavaş yavaş doğruldu. Hamo pencerenin kenarına tutunabilmişti.

«Sıkı durun!» diyerek kendisini yukarı çekti. Başını kuvvetle camlardan birine vurdu. Bir şangırtı duyuldu, arkasından da kırılan camlar aşağı döküldü. Hamo kırılan pencere pervazına iyice yapışarak dengesini düzenledi. Cebinden çıkardığı el feneri ile de camların kalanlarını kırıp temizledikten sonra pencereye yüklendi. Pencere bu baskıya dayanamayarak ardına dek gürültü ile açıldı. Hamo kendisini çekerek pencereden içeri girdi. Burası tozlu, bomboş bir odaydı. Duvarları yer yer çatlamıştı. Odadan sofaya çıktı. Araştırdı. Burada da olağanüstü bir şey yoktu. Yandaki odaya baktı. Bomboş merdivenlerden aşağı alt kata indi. Her şey değirmencinin gittiği günkü gibi duruyordu. Etraf tozlanmış, havasızlıktan etrafa küf kokusu sinmişti. Yukarı çıktı. Tekrar pencereden girdiği odaya geldi. Aşağıdan tutulan fenerlerin ışığı odayı iyice aydınlatıyordu. Doğru pencereye yürüdü. Umutsuzlukla başını sallayarak:

— «Hiç bir şey bulamadım,» dedi. İki genç tekrar yardım ederek Hamo'yu aşağı aldılar. Raşit Bey, bitkin bir haldeydi:

— «Biliyorum, burada olamazlar. Gezmek amacıyla dağda bir mağarada kalmış, ya da yollarını yitirmiş olabilirler,» dedi.

Musa Kâhya:

— «Arayalım öyleyse.»

— «Evet, arayacağız.»

Hepsi de vadiye yukarı çıkarak aramaya başladılar. Bir taraftan da hep birlikte:

— «Neredesiniz çocuklaaar! Erkut! Taneeeeerrr! Aylâaaa!» diye bağırıyorlardı.

Sabahın ilk ışıkları ile birlikte yorgun, umutsuz ve elleri boş olarak çiftliğe döndüler. Bir parça dinlendikten sonra yanlarına birkaç kişi daha alarak araştırmaya karar verdiler. Çiftlikte hiç kimsenin ağzını bıçak açmıyordu. Herkes umutsuzluk ve üzüntü içindeydi. Çocuklar sanki yer yarılmış yer altında kaybolmuşlardı. En ufacık izlerine bile rastlanmamıştı. Bu umutsuzluk içinde Raşit Bey'in yüreğine su serpen tek şey şu hortlak öyküsüydü. İşte değirmene ove kadar gittikleri halde bir şeye rastlamamışlardı. Oysa köylülerin inançlarına göre hortlak ne eve, ne de değirmene kimseyi yaklaştırmıyordu. Raşit Bey zihnini çelen bu düşüncenin saçmalığı karşısında isteksiz isteksiz gülmekten kendisini alamadı. Sonunda kesin hükmünü verdi, çocuklar kaybolmuşlardı.

(Devamı Var)

oyun-eğlence-bilmece

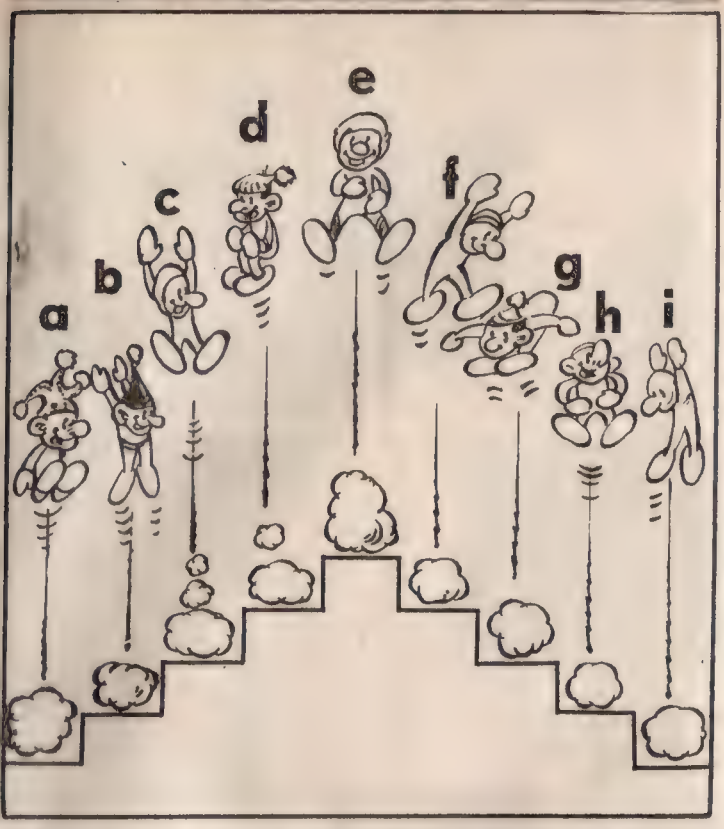

Yukarıdaki resimde sıçrayan dokuz çocuktan en yükseğe hangisi atlıyor? Biraz dikkat ederseniz bulursunuz.

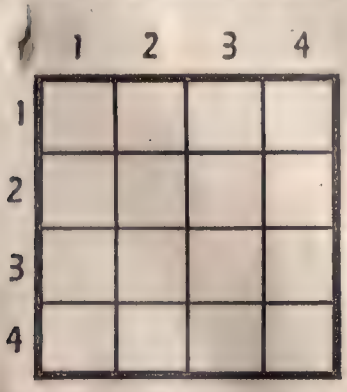

SOLDAN SAĞA: 1 — Babânın kız kardeşi, 2 — Martı, 3 — Tersi iş, 4 — Bir alkol nevi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA: 1 — Kandırma, 2 — Araç, 3 — Bir erkek adı, 4 — Tersi düz tahta.

GEÇEN HAFTANIN ÇÖZÜMLERİ

Soldan Sağa: 1) Yaz, 2) Malak, 3) Kasarak, 4) Kamara. **Yukarıdan Aşağıya:** 1) Mak, 2) Yasa, 3) Alamünit, 4) Zara, 5) Kar.

F - G'deki askerlerin tabanı, C'deki playaçonun pantalonuyla, H'deki askerin matrası, D'deki sigarayla, F'deki askerin boynundaki, —E'nin çekiciyle, J'deki kara kutu— E'nin kafasındaki metalin kulpu, H'nin bacak arasından gözüken metal.

KÜLTÜR BİLMECESİNİN ÇÖZÜMÜ

1 — Anadolu Hisarı, Yıldırım Beyazıt yaptırmıştır. 2 — Macellan, 3 —Gazi Osmanpaşa.

TÜRK SÖZLÜĞÜ: 20

Doğan Kardeş
HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Pazartesi günleri çıkar.
4 AĞUSTOS 1975
Sayı : 32 Sıra No 1020
Yıl : 30 Cilt : 1

Sahibi :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş. adına
KEMAL ERHAN

Yazı İşleri Müdürü
ŞEVKET RADO

Yazı İşleri ve İdare :
Divanyolu, Türbedar Sokak 22 İSTANBUL ★ Doğan Kardeş P. K. 1146 - İSTANBUL ★ Telefon : 27 95 10 (Santral) ★ Dağıtım ve Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu, Molla Fenâri Sokak 1 - İSTANBUL

ABONE ŞARTLARI

Yurt içi adi posta, yıllık: 80 TL. ★ Altı aylık: 40 TL. ★ Yurt dışı adi posta, yıllık 110 TL. ★ Altı aylık: 55 TL. ★ Yurt dışından abonelerini uçakla isteyenlerden bulundukları ülkeye göre ayrıca uçak ücreti alınır. Adres değişikliği için 100 kuruşluk posta pulu gönderilmelidir ★ Abone: Bateş Bayilik Teşkilâtı Cağaloğlu Molla Fenari Sok. No. 1, İSTANBUL

DİZİLDİĞİ ve BASILDIĞI YER :
Doğan Kardeş Matbaacılık Sanayii A. Ş.
Gönderilen yazı ve resimler iade edilmez.

İLÂNLARINIZ İÇİN İLÂN SERVİSİMİZE MÜRACAAT ETMENİZİ RİCA EDERİZ.

Tel. : 27 95 10

Tarzan

by EDGAR RICE BURROUGHS®

TANRIM!
VURUN!
ÖLDÜL RUN!

BAM!
BLAM!
BAM!

MBULLA'NIN EĞİTTİĞİ GORİLLER VE VAHŞİ MANDALAR SİLAHLI ADAMLARA SALDIRIR...

DUR ORADA, LUZ!

ATEŞ ETMEZSENİZ SİZE SALDIRMAZLAR!

BRR! BRRT!

YOWK!

İÇGÜDÜLERİ TARAFINDAN YÖNETİLEN HAYVAN BİLİNÇSİZCE SAVAŞIYORLARDI.. ORTALIK SAVAŞ MEYDANINA DÖNDÜ.

BUNDOLU DUR!

BUNDOLO!

TARZAN, ADAMLARI KURTARMAK İÇİN, PANİK İÇİNDE ÖNÜNE GELENE SALDIRAN HAYVANLARI SAKİNLEŞTİRMEYE UĞRAŞIYOR..

TAN BUNDOLO! ÖLDÜRME ONU...

ÇOK GEÇ BÜTÜN ADAMLAR.. ÖLDÜLER.. AÇGÖZLÜKLERİ YÜZÜNDEN..

HAYVANLAR KAÇIYOR SİS DEHLİZİNDEN ÇIKIYORLAR.

TARZAN YARDIM ET..

MBULLA'YI VURDULAR.. YARDIM ET...

ÇABUK BEZ BUL..

SAVAŞMALI YAŞAMAK İÇİN.. BU VADİ SAVAŞMAK İSTEĞİ KAYBOLUYOR..

BURADAN.

BURADAN TARZAN!

NASIL?

DAHA ÇABUK OLMALIYIZ!

ONU KURTARMAK İÇİN TEK ÇARE GAZIN ETKİSİNDEN BİR AN ÖNCE KURTULMALI.

TARZAN BEN İYİLEŞTİRİCİ OT TOPLAYIM, BRAEK!

TEK ŞANSIMIZ BU EĞER GAZIN ETKİSİ GEÇERSE İYİLEŞİR...

BU GAZ KİMSEYİ İNCİTEMEZ!

Tm Reg U S Pat Off — All rights reserved
© 1975 by United Feature Syndicate Inc

HEP O KÖTÜ ADAMLAR YÜZÜNDEN GAZI KÖTÜYE KULLANMAK İSTEDİLER. HALBUKİ GAZ BİR ŞEY YAPMAZ Kİ..

GAZ İYİLİK GETİREBİLİR, LUZ! AMA İNSANLAR BİLİNÇLE KÖTÜLÜKLE SAVAŞMALI..

EVET. HAKLISIN.. BİR KEZ DAHA DENEMELİ DÜNYA TERTEMİZ OLUR...

HAYIR LUZ..

MBULLA İYİLEŞİNCE DEHLİZİN BÜTÜN GİRİŞLERİNİ TIKAYACAĞIM KİMSE BULAMASIN!

SEN BURADA KAL, LUZ!

İYİLEŞECEK Mİ TARZAN?

SENİN GETİRDİĞİN OTLAR ACISINI HAFİFLETTİ YAKINDA DÜZELİR SANIRIM...

TARZAN DEHLİZİN İÇLERİNE GİREREK SİSİN ÇIKTIĞI YERLERİ KAPATTI...

DEHLİZİ ÖRTTÜKTEN SONRA LUZU VE MBULLA'YI ORMANDAN ÇIKARDI.

İNSANLIĞIN BU GAZA İHTİYACI VAR. NASIL YOK EDEBİLDİN BU GAZI?

İNSANLAR İÇGÖDÜLERİ İLE YAŞARLAR VE KAZANIRLAR. ADAM KAVGACI YETİŞİR.

KORKMA NKIMA. BALON O!

ÇOK YÜKSELDİK GALİBA!

ÖYLE AMA GENİŞ ALANI İZLEYEBİLİRİZ BÖYLELİKLE GİDECEĞİMİZ YÖNÜ BULMALIYIZ..

BALONLARI TAŞIR KORKMA SAKIN NKIMA!

(DEVAMI VAR)

Doğan Kardeş

KAHRAMAN ŞERİF KİNG

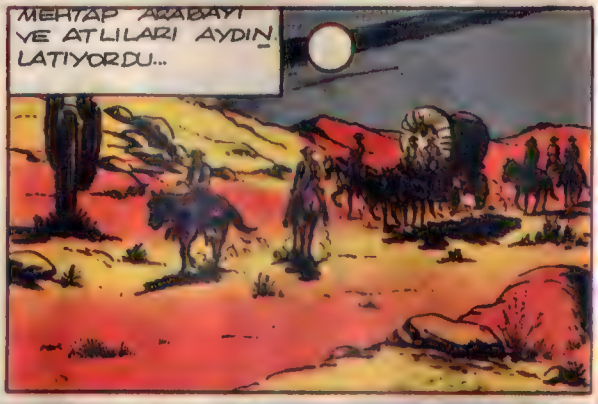

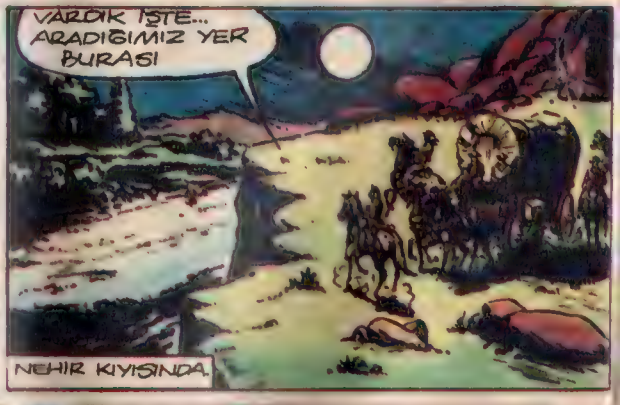

KİM BUNLAR? NİÇİN BENİ REHİN OLARAK KULLANIYORLAR?
ADAM TETİKTE.. AMA KURTULMAK İÇİN ŞANSIMI DENEMELİYİM..
UFF/..
DURR DURR/
ATA ATLAMALI..
DUR SALAK ONU ÖLDÜRÜR SEN APACİLER BİZİ ÖLDÜRÜRLER..
BU ARADA ABİGAİL TEYZENİN BULUNDUĞUNU SANAN JENNY KAMPA İYİCE YAKLAŞMIŞTIR..
OYSA Kİ APAÇİ BÖLGESİNE SIĞINARAK KANUNDAN KAÇAN HAYDUTLARIN KAMPI

KİMSİN SEN UFAKLIK?
ŞEY. ARKADAŞLARIMI ARIYORUM DA..
NEYSE..HOŞÇAKALIN!
DUR BAKALIM KORKMAZ MISIN SEN HA?
SENDEN KORKARIM SADECE!
DURSANA SÜMÜKLÜ
ZENGİN BİRİNİN KIZI İSE YÜKLÜ FİDYE ALIRIM..
İSMİM JENNY. SÜMÜKLÜ DEĞİL...
ÇAM YARMASI SEN DE
AYY.
ŞİMDİ BEN..
BİR ŞEY YAPAMAZSIN..
KOŞ HANK. TUT ŞUNU...
BU AT İYİ DANSEDER! HELE YUMUŞAK BİR ZEMİN ÜZERİNDE ÇOK İYİ DANSEDER HA! HA! HA!
ADAMI ÇİĞNEYİP GEÇTİ..
TAM DA ADAMINA ÇATTINIZ!
¡BANG!

ATLARINI DA KAÇIRALIM..

OLAMAZ.. OLAMAZ! BİR KÂBUS BU!
BU KIZ CİN GİBİ ATLARIMIZI DA KAÇIRDI.. HAYRET DOĞRUSU..

ŞU KABA VE KÜLTÜRSÜZ HERİFLERDEN HER ZAMAN NEFRET ETMİŞİMDİR.. PİS HERİFLER..

BU ARADA KING'E VE ONU İZLEYEN ADAMLARA BİR GÖZ ATALIM...
ATEŞ ETMEYİN.

ONU ÖLDÜRÜRSEK ARAÇİLER ÜSTÜMÜZE SALDIRIRLAR..

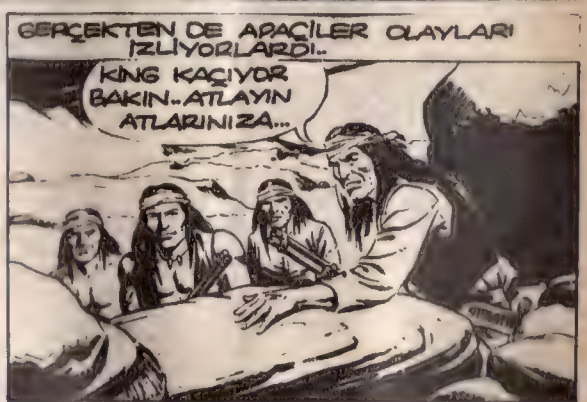
GERÇEKTEN DE ARAÇİLER OLAYLARI İZLİYORLARDI..
KING KAÇIYOR BAKIN..ATLAYIN ATLARINIZA...

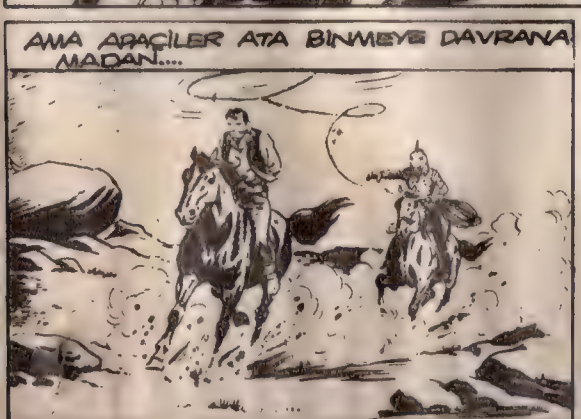
AMA ARAÇİLER ATA BİNMEYE DAVRANMADAN....

İCATLAR ve DÜNYA TARİHİ

ROMALILAR kudretlerinin zirvesinde iken aşağı yukarı o zamanki bütün dünyaya hâkimdiler. Mezopotamya'dan Atlantik'e, Kuzey Denizi'nden Sahra'ya kadar sık bir yol ağı ülkeyi kaplamıştı. O muzaffer ordulara derhal mimar, mühendis ve teknisyenler katılırlar ve kurtarılmış ülkelerde bir gecede şehirler ve korunmuş askerî tesisler kurarlardı.

Her şeyden çok, üzerinden ikmal maddelerinin geldiği yollara ihtiyaçları vardı. Bu yollar olmaksızın, Romalılar şüphesiz o başarılı seferlerini yapamazlardı.

Abideleşmiş harp sanayi ve silâhlarından dolayı en kuvvetli kaleler bile, Romalı lejyonerlere karşı koyamazdı. Düşmanlarından ele geçirdikleri basit harp âletlerini kendi mühendislerine

Roma'da yol inşaatı.
(1) Kazılmış çukurlar,
(2) Çakıl,
(3) Daha sonra killi bir madde dökülürdü,
(4) Kenarlar sıkıştırılıp, yerleştirilirdi.
Caddelerin ölçülmesinde kullanılan âletler de gerçekten çok ilginçti.

tamir ettirerek, yüzde yüz şaşmaz bir şekilde çalışacağından emin oluncaya kadar geliştirirlerdi. Bu şekilde rakiplerinin hiç bir silâhı, onların silâhlarına karşı daha üstün olamazdı. Roma Harp Filosu da, «yenilmez» diye anılırdı. Zırhlı kalyonlar, harplerde süratli ve manevra kabiliyeti yüksek silâhlar olarak bilinirdi. Bunlar 4 - 5, hatta 15 sıra, kürekli teknelerdi. Kürekleri mahkûmlar çekerdi ki, bu ceza ölüm cezası ile aynı idi. Yorucu cephe hizmetinden sonra askerler Roma'ya döndüklerinde büyük törenlerle karşılanırlardı. Askerler, büyük yuvarlak bir sirkte, yeni bir sefere kadar imparator ile çalışır ve eğlenirlerdi.

Mancınık, kilolarca ağır taşları bir kuş uçuculuğu içinde hiç zorluk çekmeden

Piyadeler, on beş kişilik gruplar meydana getirirler ve zırhlı olarak hücuma geçerlerdi (üstte). Denizde yenilmezlerdi. Çok uçlu bir boynuzla donatılmış gemiler, diğer gemileri deler geçerdi. Bu yüzden hiç bir düşman gemisi denizde onlarla karşılaşmak istemezdi.

Mehmet Ali & Akşamsefası

YAMAN GAZETECİ

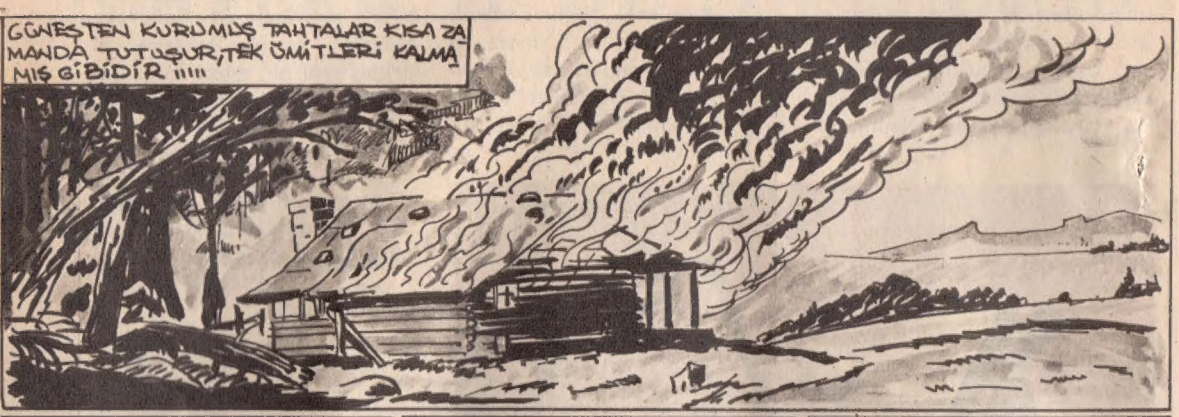

KAPADOKYA MACERASI

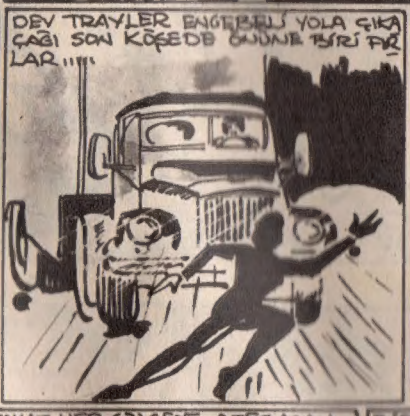

kafa kâmil
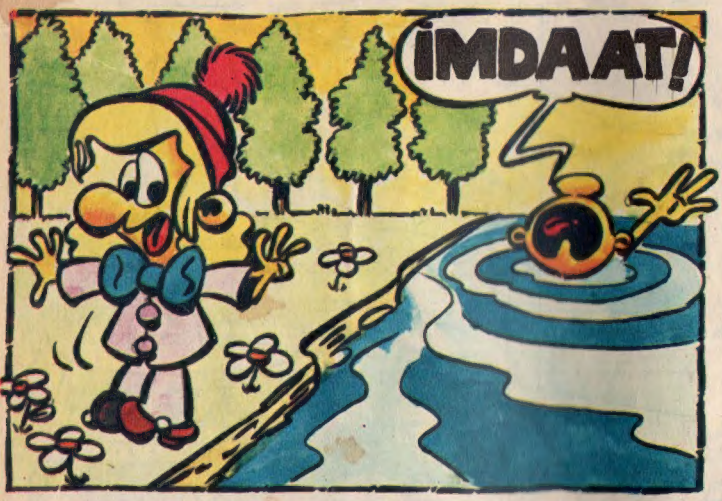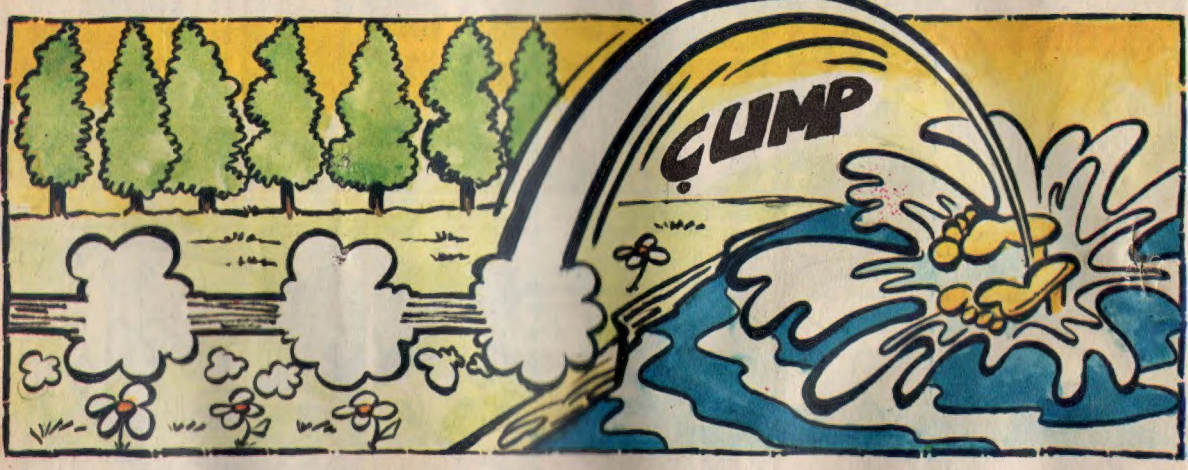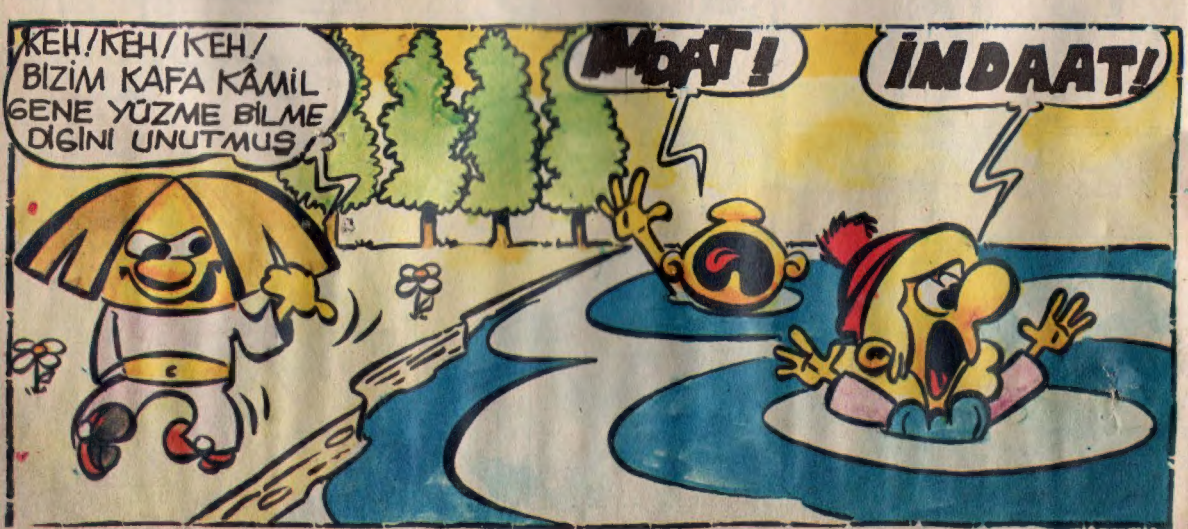
OĞUR